

Tato disertační práce se zabývá kritikou pojmu estetické zkušenost na poli estetiky druhé poloviny dvacátého století. Cílem práce je obhajoba soudržnosti a potenciálu pojmu estetické zkušenosti z hlediska nastupujícího dvacátého prvního století. Práce poukazuje na určité inkonzistence na straně kritiky a předkládá některé argumenty na podporu udržitelnosti tradičního rozlišujícího rysu estetické zkušenosti – nezainteresovanosti. Pozornost je zaměřena ke dvěma dominantním diskusím moderní estetiky, které jsou postaveny na přehodnocení a kritice pojmu estetické zkušenosti, konkrétně ke sporu o estetickou povahu umění a k tzv. znovuzrození teoretického zájmu o estetickou dimenzi přírody. Práce obsahuje deset kapitol, kdy každá je věnovaná určité stránce pojmu estetické zkušenosti. Kapitoly jsou uspořádány kolem „jaderné kapitoly“ (IV.), v níž je formulováno metodologické hledisko, založené na modelu deskriptivní definice (vycházející převážně z díla Stephen C. Peppera)